

Műleírás

Célom egy olyan enteriőr kialakítása volt, amelyben ötvözzük a modern ipari stílus, a bohémebb irányzatok és a klasszikus darabok hangulatát: egy eklektikus tér kialakítása volt.

A kiválasztott műtárgyaim a festmény és a tálaló voltak, utóbbi eredeti funkcióját meghagyva egy étkezőt terveztem, amely egy nagyvárosi bérlakásban helyezkedik el, egy műkedvelő 30-as éveit elején lévő pár nyaralójaként. Egy ilyen épületben eleve minden adott, ami egy klasszikus tér kialakításához szükséges: nagy belmagasság, monumentális terek és hatalmas nyílászárók.

A térszervezésben ügyeltem arra, hogy a tálaló központi szerepet kapjon, amint belépünk a helyiségbe, ezt a patinás darabot pillantjuk meg. Éppen ezért igyekeztem olyan étkezőasztalt kiválasztani, amelynek a vonalvezetésében szintén megjelenik ez az íves, barokkos utalás. Székeknek az ikonikus Louis Ghost darabokat választottam, amely ugyanúgy illik az ipari téglafalakhoz, mint az ódon bútorokhoz, valamint a légiessége lágyít az egyébként markáns összhatáson. Kiegészítésül egy Maisons du Monde komódot választottam, amely formavilágában illik a többi bútorhoz, felületében azonban egy modern, ipari darab.

Mivel a pár műkedvelő, ezért elmaradhatatlan volt egy olyan rész kialakítása, ahol helyet kapnak az összegyűjtött festmények, a galériafalak ma fénykorukat élik, éppen ezért ezt a megoldást választottam. Itt helyezkedik el a másik kiválasztott műtárgy, a festmény. A képek között különböző kori és stílusú festményeket találunk, de ezek egytől egyik antik keretezést kaptak. Ezekhez passzol a komódon elhelyezett tükör.

Az aljzatot meghagytam a hagyományos, klasszikus halszálka parkettára, ami az ilyen bérlakásokban megszokott. A falak burkolatának viszont egy abszolút ipari téglát választottam, hófehér színben, ami jóval visszafogottabb, mint a rusztikusabb színek, ezért tökéletesen beleillik a térbe. A mennyezet és a falak között díszléceket tettem, ami a födémén folytatódik.

Az ipari és a klasszikus stílus erős kontrasztját bohémebb megoldásokkal próbáltam enyhíteni, ezért a komód mögötti falra futónövényeket tettem, ami egyébként az ipariálra jellemző, itt mégis romantikus, lágy hatást kelt. Ugyanezért választottam a keleti szőnyeget, ami szintén reformkorát éli, valamint a „dzsungel” hatású növényt is. A mennyezeti lámpa színben passzol az antik keretekhez, küllemében viszont mégis bohém, játékos darab.

Mivel ez egy nyaraló funkciójú lakás, azon belül egy étkező, nem egy mindennap használatos tér, ezért nem tartottam szükségesnek tovább nehezíteni a teret egy keményebb drapériával, sötétítő funkcióknak egy falba elrejtett rolót helyeztem el, amely nem töri meg az összképet.

Szantina Janik

Stílusrandevű pályázat – www.bav.hu/stilusrandevu